

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. София, 10.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослава Кацарска

като разгледа докладваното от Мирослава Кацарска Търговско дело № 20231100900454 по описа за 2023 година

Производството по реда на чл. 25 , ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба с вх. рег. № 20230305074741, подадена от „М.С.“ ЕООД, ЕИК ****, срещу отказ № 20230221081527- 2/27.02.2023 г. на длъжностно лице по регистрация (ДЛР) при АВ, постановен по партидата на „М.С.“ ЕООД, ЕИК ****. Жалбоподателят счита, че отказът е постановен в нарушение на правилата относно воденето на Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и действието на вписванията и обявяванията, установени от ЗТРРЮЛНЦ, както и при противоречие с материалния закон — Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ и Търговския закон. Поддържа, че загубата на качеството лице за контакт е установено с надлежен документ, решение на едноличния собственик, който е правновалиден да формира такъв правен резултат, като липсват други изисквания на закона. Твърди, че е неправилен изводът на ДЛР, че вписване, респективно заличаване на данни, по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП се извършва само въз основа на декларацията с нотариална заверка на подписа, предвидена в чл. 38 от Правилника, като се позовава на Решение № 107/21.02.2022 г. на САС, постановено по въззивно търговско дело № 135/2022г., което цитира. Предвид горното счита, че не е необходимо представяне на декларация по чл. 38 ППЗМИП с нотариална заверка на подписа. Твърди, че видно от взетото решение на едноличния собственик на дружеството е, че досега вписаното лице за контакт вече не е такова и това е достатъчно за вписване на заличаването, тъй като се установява с надлежен документ, че е изпълнено условието по чл. 21, т. 5 ЗТРРЮЛНЦ. Сочи, че е незаконосъобразно е искането на ДЛР за нотариална заверка на решението на едноличния собственик, тъй като случаите, в които се съставя протокол с нотариално удостоверяване на подписите и съдържанието, извършени едновременно, освен ако в дружествения договор е предвидена писмена форма, са изчерпателно изброени в чл. 137, ал. 3 от ТЗ. За никакви други случаи ДЛР няма правно основание да изисква по тежка форма.

Предвид горното жалбоподателят претендира отмяна на отказа.

Постъпил е подробен отговор от АВ от 07.03.2023г., с който се сочи, че счита жалбата за допустима, но неоснователна по подробно изложените съображения. Поддържа, че са дадени указания, исканата декларация е необходима, не е представена, поради което отказът е правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Съдът констатира, че със заявление вх. № 20230221081527 / 21.02.2023 г. с искане за вписване на данни по чл. 63, ал. 1 и 4 от Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) е поискано заличаване на вписаните обстоятелства в поле № 550а "Лице за контакт". Към заявлението са представени заявление, пълномощно и решение на едноличния собственик на капитала от 17.02.2023г., че освобождава като лице за контакт по смисъла на Закона срещу мерките за изпиране на пари (ЗМИП) г-н Е.С.С. по негово искане.

Под № 20230221081527/22.02.2023г. са дадени указания на заявителя, в които се посочва, че на основание чл. 63, ал. 4 от ЗМИП в съответния регистър се вписват данни съгласно декларация, чиято форма и съдържание се определят с правилника за прилагане на закона и в разпоредбата на чл. 38 от правилника за прилагане на закона, приет с ПМС № 357 от 31.12.2018 г. (обн. ДВ. бр.3 от 8 януари 2019г.) е предвидено, че при заявяване на подлежащите на вписване в Търговския регистър и регистъра на ЮЛНЦ на данни по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП представляващите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, подават декларация с нотариална заверка на подписа, която съдържа реквизитите съгласно приложение № 3 (от Правилника). Констатирано е, че не е приложена изискуемата декларация по чл. 63, ал. 4 с нотариална заверка на подписа, респ. решение на едноличния собственик на капитала за заличаване на вписаното обстоятелство с нотариално удостоверяване на подписа, поради което е дадена възможност за представяне. Обжалваният отказ е със същите мотиви, като е посочено, че указанията не са изпълнени.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена против обжалваем акт на ДЛР, от процесуално легитимирано лице – заявителя в производството пред Агенция по вписванията, поради което е допустима. Предвид дължимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, преди да разпорежи вписване на заявените обстоятелства следва да провери дали към заявлението са представени изискуемите документи, удостоверяващи подлежащото на вписване обстоятелство и дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона. Съгласно чл.13 ал. 6 от ЗТРРЮЛИЦ към заявлението се прилагат документите, съответно подлежащият на обявяване акт. Съгласно чл.21 т.5 от закона длъжностното лице по регистрацията проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установява от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване

акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, а съгласно чл.24 ал.1 от ЗТР, когато не е налице някое от предвидените в чл.21 изисквания, длъжностното лице по регистрацията постановява мотивиран отказ. Съгласно императивната разпоредба на чл. 22, ал.5 от закона, когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел, а когато е подадено заявление за регистрация на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел – на електронната страница на агенцията, не по-късно от следващия работен ден от постъпването на заявлението в регистъра. В случаите, когато заявителят е посочил електронна поща, указанията се изпращат и на нея в срока по изречение второ. Заявителят може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец, определен с наредбата по чл. 31. Длъжностното лице постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени до изтичането на срока по чл. 19, ал. 2, в която пък е предвидено, че длъжностното лице по регистрацията се произнася по заявленията за вписване и за заличаване и по заявленията за обявяване на актове незабавно след изтичане на три работни дни от постъпването им в регистрите, освен ако със закон е предвидено друго.

След приетите в ЗМИП изменения, с оглед новите изисквания на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, се въвеждат изисквания (чл. 59, ал. 1, чл. 61, ал. 1 и чл. 63, ал. 1) за идентифициране на физическите лица, действителни собственици на юридическо лице или друго правно образувание, съответно се въвежда и ред за събиране на съответните данни и задължение за предоставяне от учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания на подходяща, точна и актуална информация относно такива действителни собственици, чрез вписване на информацията и данните по партидите, включително в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.3 ЗМИП за производството, редът и сроковете за вписването на обстоятелствата относно действителните собственици се прилагат съответно Законът за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и Законът за регистър БУЛСТАТ. За вписване на тези обстоятелства в Агенция по вписванията – търговски регистър е утвърден образец на заявление Б7 за вписване на обстоятелства относно действителни собственици (чл. 6, ал. 1 от Наредбата). Образецът на заявление Б7 включва част I – обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 ЗМИП, включително под раздел „Юридически лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол“, с поле 537 – юридическо лице или друго правно образувание, чрез което непряко се упражнява контрол, с едно възможно вписване (данни за едно лице) и поле 538 - юридическо лице или друго правно образувание, чрез което пряко се

упражнява контрол, отново с едно възможно вписване (данни за едно лице), както и под раздел „Действителни собственици – физически лица“ с три възможни вписвания.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за производството, редът и сроковете за вписването на обстоятелствата относно действителните собственици се прилагат съответно Законът за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и Законът за регистър БУЛСТАТ. С разпоредбата на чл. 31 Законът за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел предвижда Наредба за воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, с която да бъдат определени образците на заявления и да бъдат посочени изчерпателно приложенията към тях за всеки вид вписване, заличаване или обявяване съгласно изискванията на закона, както и формата на електронните документи. Следователно към процесното вписване е приложима Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, която следва да определи образа на заявлението и приложенията към него. Разпоредбата на чл. 50а от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел посочва, че подлежащите на вписване обстоятелства относно действителните собственици на юридическото лице са предмет на заявление по образец съгласно приложение Б7, състоящо се от две части: 1. Обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и, ал. 4 от ЗМИП и 2. Обстоятелства по чл. 6, ал. 3 от Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици, като следва да се попълни само тази част, която съответства на обстоятелствата по един от двата закона. В чл. 50а, ал. 2 са изброени приложенията според заявените за вписване обстоятелства, а именно: 1. декларация по чл. 63, ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари ; 2. документ, установяващ съществуването на дружество, регистрирано в юрисдикция с преференциален данъчен режим, и удостоверяващ лицата, които го представляват по националния му закон; 3. документите, установяващи съществуването на юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, и удостоверяващи лицата, които ги представляват по националния им закон, ако не са учредени по българското право или не са вписани в ТРРЮЛНЦ или регистър БУЛСТАТ; 4. нотариално заверено съгласие на физическото лице за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари ; 5. други документи съгласно изискванията на закон. В чл. 67, ал. 51 от Наредбата в раздел "действителни собственици" е посочено, че при вписване на обстоятелствата по чл. 63, ал. 1 и, ал. 4 от ЗМИП, група "Лице за контакт" по чл. 63, ал. 4, т. 3 ЗМИП е с единствено поле № 550а "Лице за контакт по чл. 63, ал. 1 и, ал. 4 от ЗМИП", в което следва да се посочат индивидуализиращите данни на физическото лице за контакт, постоянно пребиваващо на територията на България, когато по партидата на дружеството не са вписани данни за постоянно пребиваващ законен представител - физическо лице (управител, пълномощник) с име, дата на раждане, гражданство, единен граждански номер. Тази разпоредба е идентична на разпоредбата на чл.

63, ал. 4, т. 3 ЗМИП, според която данните по т. 1, букви "а" - "г" (имена, гражданство, ЕГН, съответно - дата на раждане) на физическо лице за контакт, постоянно пребиваващо на територията на Република България, се вписват, когато по партидата на лицето по чл. 61, ал. 1, съответно по чл. 62, ал. 1, не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на Република България законен представител - физическо лице, което предоставя нотариално завереното си съгласие за това. Систематичното тълкуване на посочените по-горе норми налага правния извод, че дори и да е вписан по партидата на търговеца едноличният собственик на капитала, който е действителен собственик, както и законен представител, ако за последния не са вписани данни, че е постоянно пребиваващ на територията на Република България, на вписване подлежи и лице за контакт, което постоянно пребивава на територията на Република България. В случая видно от данните по ТР и приложените документи, едноличен собственик и управител на търговското дружество е лицето М.Л.П., което е гражданин на Великобритания и очевидно не е постоянно пребиваващ на територията на Република България, или поне няма данни и не се твърди горното. Следователно е задължително да бъде вписано лице за контакт по партидата на дружеството.

Тук следва да се отбележи, че няма каквото и да е основание да се счита, че ЗМИП е непълен и не урежда всички регулирани от него обществени отношения. Уредената от него фигура на лице за контакт по смисъла на чл. 63, ал. 4, т. 3 ЗМИП има автономен характер, като нито специалният закон - ЗМИП, нито правилника за приложението му вменияват други функции на лицето за контакт освен пестеливо посочените в цитирания чл. 63, ал. 4, т. 3 - т.е. само на лице, чрез което се осъществява контакт /връзка/ с действителния собственик на съответното юридическо лице. Поради последното и от познатите на действащото национално позитивно право посочената фигура е най-близо до съдебния адресат по смисъла на чл. 40, ал. 1 ГПК, но не и до довереника по договор за поръчка. Допълнителен аргумент в подкрепа на гореизложеното е и обстоятелството, че довереникът действа въз основа на мандат, даден му от доверителя, при изрично уредени от нарочен договор параметри на този мандат, докато фигурата на лицето за контакт е предвидена по силата на специален закон, а съгласието му да осъществява специфичните за нея функции лицето дава едностранно в нарочно предвидена нотариално заверена форма. Друго тълкуване е изключено, вкл. и с оглед целите на Директива (ЕС) 2015/849 на ЕП и на Съвета от 20.05.2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, в изпълнение на които е приет и ЗМИП. В този смисъл е задължително да има вписано в ТР лице за контакт в предвидените хипотези и заличаването му следва да е съобразено с целта на самия ЗМИП.

В случая съдът споделя принципно доводите на жалбоподателя, че самото заличаване на вписаното лице за контакт не е необходимо да бъде извършено въз основа на декларация или акт с нотариална заверка на подписа, а е възможно в резултат на оттегляне на мандатното правоотношение да бъде установено с други документи. Предвид, горното, макар и да касае друга хипотезата, а именно заличаване на действителни собственици,

цитираното в мотивите на посоченото от жалбоподателя решение на САС следва да бъде споделено, че това може да стане и въз основа на други документи, когато например лицето е починало или друго. Същевременно цитираният от жалбоподателя казус по решението на САС не е идентичен с настоящия, защото видно от акта, в хипотезата по случая едновременно със заличаването на вписания действителен собственик, с декларация е заявено и вписване на нов такъв. В случая, обаче, няма заявено за вписване ново лице за контакт, а предвид факта, че едноличният собственик на капитала и управител на дружеството е чуждестранно лице, без постоянно пребиваване в България, следва задължително като елемент от обявените по ТР данни да фигурира и „лице за контакт“, като горното е задължително. В този смисъл заличаването на вече посоченото такова, следва да бъде обвързано от вписване на ново лице за контакт, тъй като съществуването на такова е задължително по силата на горепосочените елементи. В този смисъл съдът намира, че дадените от длъжностното лице указания са били непълни и неточни, а именно то не е следвало да изисква самото решение за заличаване да е в нотариално заверена форма, тъй като такава не е предвидена в закона, но е следвало с оглед задължителното съдържание на обявените обстоятелства, едновременно със заявяването на заличаването на лицето за контакт, да поиска декларация по чл. 63 от ЗМИП, в която да фигурира ново такова лице за контакт. Едва при изпълнение на това условие, би могло да се допусне вписване на заличаване на вече вписаното лице за контакт, тъй като с оглед факта, че търговското дружество няма действителен собственик с постоянно пребиваване на територията на Република България, следва да има вписано лице за контакт с адрес в България и горното е предпоставка, за да се спазят изискванията на ЗМИП, поради което не следва преди заличаването да не е осигурено вписване на ново лице за контакт. Вярно е, че проверката, която длъжностното лице извършва, е формална и се заключава в установяване дали подадените декларация и заявление са по образец, дали съдържат съответните данни по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, дали заявените и декларираните обстоятелства подлежат на вписване и дали към заявлението са приложени изискуемите от ЗТРРЮЛНЦ и Наредба № 1/2007 г. Документи, но именно поради горното съдът не възприема разбирането на жалбоподателя, че чл. 50а от наредбата не следва да се прилага. Нормата не излиза извън законовата делегация на ЗМИП и противоречи на чл. 63 от същия закон, предвиждащ вписване въз основа на декларация на заявителя. Следва да се изтъкне, че изискването на наредбата не влиза в колизия с установения декларативен режим по ЗМИП, тъй като наредбата го въвежда за установяване съществуването към момента на заявяване на съответните юридически лица и други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол и удостоверяващи лицата, само в определена хипотеза. Настоящият състав не възприема разбирането на жалбоподателя, че вписването в случая не следва да се извършва въз основа на декларация по чл. 63, ал. 4 ЗМИП на действителния собственик с нотариална заверка на подписа и по образец към чл. 38 ППЗМИП. Както се посочи със ЗМИП е транспонирана визираната директива, като е въведен декларативен режим. Изискването на закона за вписването на физическо лице за контакт в случаите, когато в ТР не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на РБ действителен собственик /законен

представител, въз основа на декларация по образец с нотариална заверка на подписа на действителния собственик напълно съответства на прокламираните с акта на правото на ЕС цели и на делегираните на държавите-членки правомощия по законодателен път да изискват актуална информация, съхранявана в централен регистър, като създадат механизми за това /чл. 30 от директивата/. Изключено е с оглед съображенията по директивата на различен от декларативния режим при задължение за заявяване и вписване на лице за контакт, когато по партията на търговеца не са вписани данни за постоянно пребиваващ на територията на РБ законен представител.

Предвид горното и доколкото такива указания не са дадени от АВ, съдът намира, че следва да отмени обжалвания отказ и да върне преписката на длъжностното лице от АВ-ТР за даване на нови и конкретни указания, съобразени с горепосочените мотиви, като едва след това може да се прецени дали са налице всички кумулативни предпоставки за вписване на исканото заличаване. Няма пречка при дадените указания с допълнително заявление, едновременно с настоящото, жалбоподателят да поиска вписване на ново лице за контакт, с оглед на което ще бъде изпълнена целта на закона и няма да се стигне до непълнота по отразеното в партията му, в отклонение на изискванията на ЗМИП и цитираната Директива.

С оглед горното обжалваният отказ следва да бъде отменен, като от жалбоподателя не се искат разноски, а не се следват такива и на АВ, която претендира юрисконсултско възнаграждение с оглед изхода на спора. Съдът намира, че не се следват разноски на страните по делото, тъй като по аргумент от чл.541 от ГПК същите остават за сметка на молителя/жалбоподател. Новата разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ гласи, че в производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК. Настоящото производство има характер на охранително такова, и по аргумент от разпоредбата на чл. 541 от ГПК разноските, направени от жалбоподателя във връзка с това производство следва да останат за негова сметка. В този смисъл е формирана и практика на горестоящата инстанция, а именно решение №117/04.03.2021г. на САС, ТО, 5ти състав по т.д.№169/2021г. и мн. др. Предоставянето на възможност за отговор на АВ не прави производството спорно и не изменя характера му, за да се следват разноски на жалбоподателя, поради което и доколкото същото завършва с уважаващ молбата акт, то последният не подлежи и на обжалване.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба с вх. рег. № 20230305074741, подадена от „М.С.“ ЕООД, ЕИК ****, обжалвания отказ под № 20230221081527- 2/27.02.2023 г. на длъжностно лице по регистрация (ДЛР) при АВ, постановен по партията на „М.С.“ ЕООД, ЕИК ****.

ВРЪЩА преписката на длъжностното лице от АВ-ТР за процедиране съобразно гореизложените мотиви.

Решението не подлежи на обжалване. Да се изпрати препис от същото на АВ-ТР.

Съдия при Софийски градски съд: _____